

1. Vai līzings pakalpojumu gadījumā kopējās kredīta izmaksās ir jāiekļauj izmaksas pat auto reģistrāciju CSDD uz līzings ņēmēja vārda, kas klientam ir jāmaksā pēc auto izpiršanas, jo līzings sakarā viņam par auto reģistrāciju būs jāmaksā divas reizes līguma darbības laikā (pirmo reizi par reģistrāciju uz līzings sabiedrības vārda, bet otro reizi – reģistrējot auto uz sava vārda)?

- Atbilstoši Noteikumu 2.2.punktam kredīta kopējās izmaksas patērētājam – visas izmaksas, tai skaitā procenti, komisijas nauda, nodevas un jebkādi citi maksājumi, kas patērētājam jāmaksā **saistībā ar kredīšanas līgumu** un kas ir kredīta devējam zināmi (izņemot zvērināta notāra izmaksas). Kredīta kopējās izmaksās iekļauj arī izmaksas par papildu pakalpojumiem saistībā ar kredīšanas līgumu, tai skaitā apdrošināšanas prēmijas, ja papildu pakalpojumu līguma noslēgšana ir obligāts priekšnoteikums, lai saņemtu kredītu vai lai to saņemtu ar piedāvātajiem noteikumiem un nosacījumiem.
- Saskaņā ar Noteikumu 35.7.puktu kredīšanas līgumā jānorāda gada procentu likme un kopējā summa, kas jāmaksā patērētājam un kas aprēķināta kredīšanas līguma noslēgšanas brīdī, norādot pieņēmumus, kas izmantoti gada procentu likmes aprēķinā. Ņemot vērā, ka uz Līzings līgumu izņēmums uz 35.7.punkta nenorādīšanu līgumā attiecībā pret līzings līgumiem nav piemērojams, šāda pakalpojuma gadījumā kredīšanas līgumā kredīta kopējās izmaksās iekļauj CSDD izmaksas par auto reģistrāciju. Tomēr kopējās kredīta izmaksās nav nepieciešams iekļaut izmaksas, kas paredzētas par otrreizēju auto reģistrāciju, ņemot vērā, ka vienreizēja auto reģistrācija CSDD patērētājam būtu arī tādā gadījumā, ja viņš kredītu auto iegādei neņemtu (šīs izmaksas nav saistāmas ar kredīšanas līgumu).
- Kredīta kopējo izmaksu definīcija paredz, ka GPL iekļauj tās izmaksas, kas jāmaksā saistībā ar kredītlīgumu un kas kredītoram ir zināmas. Eiropas Parlamenta un Padomes 2008.gada 23.aprīļa direktīva [2008/48/EK](#) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ direktīvas [87/102/EEK](#) (turpmāk – Direktīva) preambulas 20.apsvēruma paredz, ka „zināšanas” faktu vērtē, pamatojoties uz profesionālo rūpību. 22.apsvēruma savukārt norāda uz to, ka kredītoram būtu jāzina paša piedāvāto papildus pakalpojumu maksas, kā arī trešās puses sniegto papildu pakalpojumu izmaksas, ja vien to apmērs nav tieši atkarīgs no specifiskiem aspektiem saistībā ar patērētāju (šis gadījums būtu attiecināms arī uz kādām specifiskām izmaksām saistībā ar kredīta ņemto preci vai pakalpojumu).
- Tomēr jāņem vērā, ka Eiropas Komisija vēl nav apstiprinājusi vadlīnijas par GPL piemērošanu, līdz ar to PTAC var sniegt pirmšķietamu viedokli, norādot, ka, balstoties uz vadlīniju projektu - ja izmaksas nevar noteikt iepriekš, kredīta devējam jāinformē patērētājs par to eksistenci reklāmas vai pirmslīguma informācijas stadijā. Tādējādi šajā stadijā GPL izmaksas var neiekļaut, jo tās vēl nav zināmas. Savukārt jautājums par to, vai ir pareizi GPL aprēķinā reklāmas vai pirmslīguma informācijas vajadzībām iekļaut pieņēmumus par nezināmo izmaksu apmēriem, ir atvērts.
- Tomēr līguma slēgšanas stadijā šādas izmaksas ir jānorāda un tā jāiekļauj GPL aprēķinā, jo vai nu kredīta devējs vai patērētājs šajā brīdī iegūs pieeju vajadzīgajai informācijai par šo izmaksu apmēru, vai arī kredīta devējs var veikt nepieciešamos pasākumus, lai šīs izmaksas noskaidrotu, sazinoties ar trešo pusi.
- Attiecīgi – līguma noslēgšanas stadijā visām izmaksām vajadzētu būt zināmām un iekļautām GPL. Pirmslīguma info veidlapu un reklāmas stadijā nezināmās izmaksas var aprēķinā neiekļaut, norādot uz šādu izmaksu esamību patērētājam adresētajā informācijā.

Ja Eiropas Komisijas izpratne par dažādiem ar Direktīvu saistītiem jautājumiem mainīsies, PTAC sniegs papildu informāciju.